

Вас пригадало, милий Юріє

Євген Маланюк

Юрієві Дараганові

Вас пригадало, милий Юріє,
Це літо хворе і жагуче,
А Ви вже там. Мене ж обдурює
Життя і знову, знову учить.

Та чи навчить? Боюся, друже мій,
Що все даремно, бо запізно.
Йду бездорожжями, калюжами,
І марно кличе вірш залізний.

О самото, терпкіш від оцету!
Яка печаль, яка пустеля —
Чужі жита у плямах осету,
Далечина, що хмари стеле.

Та все ж іду, хоч спотикаюся,
Ген ледве мріє поле бою...
Ні, вже ніколи не покаюся,
Мобілізований добою.